

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 276 Din 03.03.2021

Autosesizarea nr.: 21A/2020

Petiția nr.: 7567/24.11.2020

Petent: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Reclamat:

Obiect: Partea reclamată a postat pe pagina personală de socializare facebook un mesaj, alături de o fotografie, prin care președintele României este portretizat ca fiind un lider nazist

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu sediul în Piața Valter Măcăineanu nr 1-3, Sector 1, 010155 București

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2.

II. Citarea părților

4. În temeiul art. 20 alin(4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

5. Prin adresa nr. 7567/27.11.2020 a fost citată partea reclamată.

6. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

7. În data de 20 noiembrie 2020 partea reclamată a postat pe pagina personală de facebook un mesaj alături de o fotografie, prin care președintele României este portretizat ca un lider nazist.

8. Mesajul alături de fotografia postată este: „IOHANNISMUL - TOTUL MPOTRIVA ROMANILOR

Klaus Iohannis dorește întreaga putere. Calcă pe morți. Scrâșnește din dinți. Rage ca o fiară: PeeSeeDeee!

Un singur partid se poate opune regimului de dictatură personală și acela e doar PSD. Atât de hulit, continuu asaltat, stigmatizat și dat la câini din limuzina prezidențială.

Citiți programul de guvernare al PNL! □ Pensii mărite la Sfântu' Așteaptă. Bani pentru IMM-urile românești, doar pe hârtie.

Fiți vigilenți! Pregătesc marea cotropire a țării cu multinaționalele!

Guvernul Orban a deschis zeci de linii de finanțare nerambursabilă pentru companiile românești din HORECA. Nimeni n-a primit nicio firfîrea din cele 1,2 miliarde de Euro, program învelit pompos sub numele de GRANTURI.

Pentru a controla tot ce mișcă în țara asta, Iohannis are nevoie de o justiție la talpa cizmei sale. Noua lege propusă de Cătălin Predoiu, privind abilitarea SRI de a face anchete penale, e făcută doar pentru a-l mulțumi pe cel ce visează să fie Erdoganul României. Să aibă un mecanism de șantajare a celor care ar trebui să împartă dreptatea și să extragă din spațiul public pe cei care mai apără și țara.

Dacă vreți o definiție, IOHANNISISMUL e acea doctrină de distrugere a identității naționale și de renaștere a internaționalismului marxist. Printr-o serie de măsuri politice, doctrina fixează principiile de bază ale cedării Suveranității naționale. Aceasta vizează punerea la dispoziția cuplului Merkel-Macron a întregii resurse umane și naturale a României.

Pe înțelesul tuturor, Iohannisismul e predarea țării la cheie. Adică, românii să rămână servitorii Europei, iar companiile străine să prospere pe teritoriul nostru național, dând salarii de mizerie.

O coajă de mălai de ieri

De-o vezi la noi tu ne-o apuci.

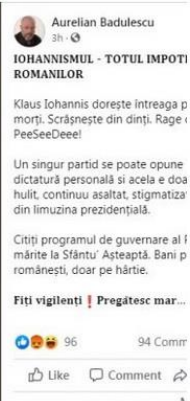
Băieții tu-n război ni-i duci,

Pe fete ni le ceri.

Injuri ce-avem noi drag și sfânt:

Nici milă n-ai, nici crezământ!

(George Coșbuc – Noi vrem pământ)”

Aurelian Bădulescu (PSD) a postat o fotografie în care îl asimilează pe Iohannis lui Hitler. PNL "somează" PSD să îl excludă

ANCHETE • 20 NOIEMBRIE 2020 • REDACȚIA • 24 COMENTARII

Aurelian Bădulescu, fost viceprimar PSD al Capitalei și mâna dreaptă a Gabrielei Firea, a postat vineri pe Facebook o fotografie în care îl asimilează pe președintele Klaus Iohannis dictatorului nazist Adolf Hitler.

Fotografia e însoțită de un atac la adresa președintelui: "Iohannisismul e acea

9. Fotografia care se regăsește în prezent pe pagina de facebook a părții reclamate alături de același mesaj este următoarea:

<https://www.facebook.com/aurelianbadulescu.ro/>

Aurelian Bădulescu
@aurelianbadulescu.ro

Home
Posts
Videos
Photos
About
Community
Create a Page

Like Share Suggest Edits ...

taipa cizmei sale. noua lege propusa de Călin Vreodiu, privind acțiunea și de a face anchete penale, e făcută doar pentru a-i mulțumi pe cei ce visează să fie Erdoganul României. Să aibă un mecanism de șantajare a celor care ar trebui să împartă dreptatea și să extragă din spațiul public pe cei care mai apără și țara.

Dacă vreți o definiție, **IOHANNISISMUL** e acea doctrină de distrugere a identității naționale și de renastere a internaționalismului marxist. Prin-o serie de măsuri politice, doctrina fixează principiile de bază ale cedării Suveranității naționale. Aceasta vizează punerea la dispoziția cuplului Merkel-Macron a întregii resurse umane și naturale a României.

Pe înțelesul tuturor, Iohannisismul e predarea țării la cheie. Adică, românii să rămână servitorii Europei, iar companiile străine să prospere pe teritoriul nostru național, dând salarii de mizerie.

O conajă de mlaie de ieri
De-o vezi la noi tu ne-o apuci.
Băieții tu-n război ni-i duci,
Pe fete ni le ceri.
Înjuri ce-avem noi drag și sfânt:
Nici milă n-ai, nici crezământ
(George Coșbuc – Noi vrem pământ)

Community See All

3,083 people like this
3,385 people follow this

About See All
Politician

Page Transparency See More
Facebook is showing information to help you better understand the purpose of a Page. See actions taken by the people who manage and post content.
Page created - February 15, 2020

People >
3,083 likes

English (US) · Română · Magyar · Español · Português (Brasil)

Information about Page Insights Data
Privacy · Terms · Advertising · Ad Choices · Cookies · More
Facebook © 2021

Susținerile părții reclamate

-

IV. Cadrul legal aplicabil

10. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

Constituția României

Art. 1 alin. (3) - **Statul român**

„(3) România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.”

Art. 4. alin. (2) - **Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni**

„(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.”

Art. 16 - **Egalitatea în drepturi**

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

Art. 29 - **Libertatea conștiinței**

„(1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase nu pot fi îngrădite sub nici o formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credință religioasă, contrare convingerilor sale.

(2) Libertatea conștiinței este garantată; ea trebuie să se manifeste în spirit de toleranță și de respect reciproc.

(3) Cultele religioase sunt libere și se organizează potrivit statutelor proprii, în condițiile legii.

(4) În relațiile dintre culte sunt interzise orice forme, mijloace, acte sau acțiuni de învrăjbire religioasă.

(5) Cultele religioase sunt autonome față de stat și se bucură de sprijinul acestuia, inclusiv prin înlesnirea asistenței religioase în armată, în spitale, în penitenciare, în azile și în orfeline.

(6) Părinții sau tutorii au dreptul de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine.”

Art. 30 - **Libertatea de exprimare**

„(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.

- (2) Cenzura de orice fel este interzisă.
- (3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.
- (4) Nici o publicație nu poate fi suprimată.
- (5) Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării.
- (6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.
- (7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri.
- (8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștință publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictelor de presă se stabilesc prin lege.”

O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Art. 2

(1) „În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

(8) „Prevederile prezentei ordonanțe nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație.”

Art. 15.

„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia.”

Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale

Art. 10 Libertatea de exprimare

1. „Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare.

2. Exercițarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.”

Recomandarea de politică generală ECRI nr. 15 privind combaterea discursului de ură

Părțile relevante din Recomandarea privind politica generală nr. 15 privind combaterea urii, adoptată de Comisia Europeană împotriva rasismului și intoleranței (ECRI) la 8 decembrie 2015, conțin următorul text:

„Având în vedere că discursul de incitare la ură trebuie înțeles în sensul prezentei recomandări de politică generală ca advocacy, promovare sau incitare, sub orice formă, a denigrării, a urii sau a defăimării unei persoane sau a unui grup de persoane, precum și orice hărtuire, insultă, stereotipuri negative, stigmatizare sau amenințare cu privire la o astfel de persoană sau grup de persoane, precum și justificarea tuturor tipurilor de exprimare anterioare, pe motiv de "rasă", origine națională, religie, apartenență.”

Națiunile Unite

Dispozițiile relevante ale Pactului internațional din 1966 privind drepturile civile și politice (ICCPR) prevăd

Articolul 19

„1. Orice persoană are dreptul să-și exprime opiniile fără să intervină.

2. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare; acest drept include libertatea de a căuta, de a primi și de a transmite informații și idei de orice fel, indiferent de frontiere, pe cale orală, scrisă sau tipărită, sub formă de artă, sau prin orice alt mijloc de comunicare la alegerea sa.

3. Exercițarea drepturilor prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol poartă cu sine sarcini și responsabilități speciale. Prin urmare, aceasta poate fi supusă anumitor restricții, însă acestea nu pot fi decât prevăzute de lege și sunt necesare:

(a) pentru respectarea drepturilor sau a reputației altora;

(b) pentru protecția securității naționale sau a ordinii publice (ordre public) sau a sănătății publice sau a moralității.”

Articolul 20

„1. Orice propagandă pentru război va fi interzisă de lege.

2. Orice advocacy de ură națională, rasială sau religioasă care constituie incitare la discriminare, ostilitate sau violență este interzisă prin lege.”

Consiliul pentru Drepturile Omului

Părțile relevante din Raportul raportorului special privind libertatea de religie sau de credință, Asma Jahangir, și raportorul special privind formele contemporane de rasism, discriminare rasială, xenofobie și intoleranță aferentă, Doudou Diène, în urma Deciziei Consiliului pentru Drepturile Omului 1/107 privind incitarea la ură rasială și religioasă și promovarea toleranței, A/HRC/2/3, din 20 septembrie 2006 (raportul HRC 2006) au următorul text:

„47. Raportorul special observă că articolul 20 din Pact a fost elaborat pe fundalul istoric al ororilor comise de regimul nazist în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Pragul actelor la care se face referire în articolul 20 este relativ ridicat, deoarece ele trebuie să constituie o pledoarie a urii naționale, rasiale sau religioase. În consecință, raportorul special consideră că expresiile ar trebui interzise în temeiul articolului 20 numai dacă constituie incitarea la acte iminente de violență sau discriminare împotriva unui anumit individ sau grup (...).”

Părțile relevante din Raportul special privind promovarea și protecția dreptului la libertatea de opinie și de exprimare, Frank La Rue, prezentat în conformitate cu Rezoluția 16/4, A/67/357, din 7 septembrie 2012 a Consiliului pentru Drepturile Omului, au următorul cuprins:

„46. Deși unele dintre conceptele de mai sus se pot suprapune, raportorul special consideră că următoarele elemente sunt esențiale pentru a stabili dacă o expresie constituie incitare la ură: pericolul real și iminent al violenței care rezultă din exprimare; intenția vorbitorului de a incita la discriminare, ostilitate sau violență; și o atenție atentă din partea sistemului judiciar a contextului în care s-a exprimat ura, având în vedere că dreptul internațional interzice anumite forme de vorbire pentru consecințele lor, și nu pentru conținutul lor ca atare, pentru că ceea ce este profund ofensator într-o comunitate s-ar putea să nu fie așa în alta. În consecință, orice evaluare contextuală trebuie să includă luarea în considerare a diverșilor factori, inclusiv existența unor modele de tensiune între comunitățile religioase sau rasiale, discriminarea împotriva grupului vizat, tonul și conținutul discursului, persoana care incită la ură și mijloacele de diseminare a expresiei urii. De exemplu, o declarație lansată de o persoană către un grup mic și restrâns de utilizatori Facebook nu are aceeași greutate ca o declarație publicată pe un site principal. În mod similar, expresia artistică ar trebui avută în vedere în raport cu valoarea și contextul artistic al acesteia, având în vedere că arta poate fi utilizată pentru a provoca sentimente puternice fără intenția de a incita la violență, discriminare sau ostilitate.

Planul de acțiune de la Rabat privind interzicerea advocacy-ului urii naționale, rasiale sau religioase, care constituie incitare la discriminare, ostilitate sau violență, concluzii și recomandări care provin din cele patru ateliere de experți regionali organizate de OHCHR, în 2011 („Planul Rabat”) a fost adoptat de experți la Rabat, Maroc, la 5 octombrie 2012. Părțile relevante ale planului au următorul cuprins:

„15. (...) *Legislație care interzice incitarea la ură utilizează terminologie variabilă și este adesea incompatibilă cu articolul 20 din ICCPR. Cu cât definiția incitării la ură este mai largă în legislația internă, cu atât mai mult deschide calea pentru aplicarea arbitrară a acestor legi. Terminologia referitoare la infracțiunile de incitare la ură națională, rasială sau religioasă variază în diferite țări și este din ce în ce mai vagă, în timp ce în legislația națională sunt incluse noi categorii de restricții sau limitări ale libertății de exprimare. Acest lucru contribuie la riscul unei interpretări greșite a articolului 20 din DPI și la adăugarea unor limitări ale libertății de exprimare care nu sunt cuprinse la articolul 19 din DPI.*”

Pe fond

11. În analiza libertății de exprimare este relevantă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a instanțelor naționale. Astfel, potrivit CEDO, conform art. 10 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile de bază pentru progresul acesteia și pentru împlinirea fiecărei persoane. În limitele alin. 2 din art. 10 din Convenție, libertatea de exprimare se aplică nu numai „*informațiilor*” care sunt primite favorabil sau considerate inofensive sau ca o chestiune de indiferență, ci și celor care jignesc, șochează sau deranjează; acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului larg, fără de care nu există „societate democratică”.

12. Mai mult, articolul 10 al Convenției protejează nu numai conținutul ideilor și informațiilor exprimate, ci și forma în care sunt transmise (a se vedea, printre multe alte autorități, Oberschlick împotriva Austriei (nr. 1), 23 mai 1991, § 57, seria A nr. 204 și Women On Waves și alții împotriva Portugaliei, nr. 31276/05, §§ 29 și 30, 3 februarie 2009).

13. Potrivit art. 10 alin. (2) libertatea de exprimare nu este un drept absolut, acesta face obiectul unor excepții, care trebuie interpretate strict, iar necesitatea oricăror restricții trebuie stabilită convingător (a se vedea Stoll împotriva Elveției [GC], nr. 69698 / 01, § 101, CEDO 2007 - V).

14. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie:

- **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- **să urmărească un scop legitim, unul sau mai multe dintre obiectivele legitime enumerate în al doilea paragraf al art. 10,**
- **să fie necesară într-o societate democratică și**
- **să fie proporțională cu scopul urmărit** (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801, a se vedea, de exemplu, Steel și alții împotriva Regatului Unit, 23 septembrie 1998, § 89, Rapoarte 1998 - VII).

15. Testul „*necesității într-o societate democratică*” impune CNCD să stabilească dacă ingerința reclamată corespunde unei „*nevoi sociale presante*”. Potrivit CEDO, statele contractante au o anumită marjă de apreciere în evaluarea existenței unei astfel de nevoi, dar merge mână în mână cu supravegherea europeană, cuprinzând atât legislația, cât și deciziile care o aplică, chiar și cele pronunțate de o instanță independentă (a se vedea, printre multe alte autorități, Perna împotriva Italiei [GC], nr. 48898/99, 39, CEDO 2003-V; Association Ekin împotriva Franței, nr. 39288/98, § 56, CEDO 2001-VIII; și Cumpănă și Mazăre împotriva României [GC], nr. 33348/96, § 88, CEDO 2004- XI).

16. La evaluarea proporționalității interferenței, natura și severitatea pedepsei impuse se numără printre factorii care trebuie luați în considerare (a se vedea Ceylan împotriva Turciei [GC], nr. 23556/94, § 37, CEDO 1999 - IV Tammer împotriva Estoniei, nr. 41205/98, § 69, CEDO 2001-I și Skalka împotriva Poloniei, nr. 43425/98, § 38, 27 mai 2003).

Aplicarea principiilor de mai sus în prezenta cauză

Ingerința să fie prevăzută de lege

17. Prima cerință, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000, republicată. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000, republicată potrivit căruia „*prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație*”. Apreciam că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile** deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

18. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare, se urmărește protejarea demnității umane a persoanei portretizate în cauză, făcându-se referire la etnia sa germană. Scopul legitim urmărește protecția persoanelor fizice.

19. Protecția demnității unei persoane fizice aparținând uneii etnii, constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul etnic,

or,

- un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de apartenența la un grup etnic – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

20. Constatăm că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

21. Rămâne a fi stabilit dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.

În acest demers, analizăm dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase”, a unei „nevoi sociale presante” („*pressing social need*”).

22. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

23. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margine de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi Handyside v. United Kingdom par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

24. În scopul de a determina dacă atât mesajul cât și portretizarea realizată, obiect al prezentei sesizări, constituie element de incitare la ură pe criteriul apartenenței etnice și dacă există „nevoi sociale imperioase” pentru a intervenii ingerința statului în limita libertății de exprimare, Colegiul director va examina: obiectivul urmărit de partea reclamată, contextul în care a avut loc publicarea articolului de opinie, conținutul acestuia, calitatea autorului declarației.

25. De asemenea, sunt relevante concluziile Planului de Acțiune Rabat, care subliniază rolul politicienilor și liderilor religioși în prevenirea și exprimarea, împotriva intoleranței, a stereotipurilor discriminatorii și a cazurilor de discurs de ură.

Obiectivul urmărit de reclamați

26. Obiectivul urmărit este important: a dorit autorul articolului să disemineze opinii legate de etnia persoanei în cauză prin asocierea imaginii sale cu cea a lui Adolf Hitler ori a urmărit doar informarea publicului asupra unui subiect de interes public și anume politica pe care o adoptă persoana în cauză (vezi Jersild c. Danemarca) .

27. La acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina, acest aspect neavând relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

28. Dacă facem o trecere în revista asupra a ceea ce a reprezentat Adolf Hitler putem spune că a fost un cunoscut conducător care a susținut antisemitismul, anticomunismul,

antiparlamentarismul. A transformat țara într-o dictatură monopartid bazată pe ideologia totalitaristă și autoritaristă a național-socialismului.

29. Principalele atrocități care au fost asociate cu numele său au fost legate de exterminarea în masă a evreilor și a altor „indezirabili” din Europa.

30. Din analiza atât a textului cât și a portretului pe care partea reclamată l-a ilustrat, reiese că autorul a avut intenția de a contribui la dezbaterea publică în timpul campaniei electorale, comparând politica pe care președintele României o impune cu cea pe care a instituit-o Adolf Hitler.

Contextul în care a avut loc publicarea mesajului și a portretului

31. Atât comentariul cât și portretul au fost publicate în contextul dezbaterilor care au avut loc în campania electorală din perioada alegerilor locale din anul 2020.

32. Partea reclamată fiind membru al partidului din opoziție, critica politica pe care Președintele României Klaus Iohannis o propunea.

Conținutul afirmațiilor

32. Partea reclamată, în calitate de politician aparținând partidului din opoziție, a publicat un text și un portret al președintelui Klaus Iohannis, portret ce era asociat cu imaginea lui Adolf Hitler. Ulterior, conținutul mesajului a rămas neschimbat iar portretul inițial a fost înlocuit cu fotografia originală.

„IOHANNISMUL - TOTUL IMPOTRIVA ROMANILOR

Klaus Iohannis dorește întreaga putere. Calcă pe morți. Scrâșnește din dinți. Rage ca o fiară: PeeSeeDeee!

Un singur partid se poate opune regimului de dictatură personală și acela e doar PSD. Atât de hulit, continuu asaltat, stigmatizat și dat la câini din limuzina prezidențială.

Citiți programul de guvernare al PNL! □ Pensii mărite la Sfântu' Așteaptă. Bani pentru IMM-urile românești, doar pe hârtie.

Fiți vigilenți! Pregătesc marea cotropire a țării cu multinaționalele!

*Guvernul Orban a deschis zeci de linii de finanțare nerambursabilă pentru companiile românești din HORECA. **Nimeni n-a primit nicio firfirea din cele 1,2 miliarde de Euro, program învelit pompos sub numele de GRANTURI.***

Pentru a controla tot ce mișcă în țara asta, Iohannis are nevoie de o justiție la talpa cizmei sale. Noua lege propusă de Cătălin Predoiu, privind abilitarea SRI de a face anchete penale, e făcută doar pentru a-l mulțumi pe cel ce visează să fie Erdoganul României. Să aibă un mecanism de șantajare a celor care ar trebui să împartă dreptatea și să extragă din spațiul public pe cei care mai apără și țara.

Dacă vrei o definiție, **IOHANNISISMUL** e acea doctrină de distrugere a identității naționale și de renaștere a internaționalismului marxist. Printr-o serie de măsuri politice, doctrina fixează principiile de bază ale cedării Suveranității naționale. Aceasta vizează punerea la dispoziția cuplului Merkel-Macron a întregii resurse umane și naturale a României.

Pe înțelesul tuturor, Iohannisismul e predarea țării la cheie. Adică, românii să rămână servitorii Europei, iar companiile străine să prospere pe teritoriul nostru național, dând salarii de mizerie.

*O coajă de mălai de ieri
De-o vezi la noi tu ne-o apuci.
Băieții tu-n război ni-i duci,
Pe fete ni le ceri.
Injuri ce-avem noi drag și sfânt.
Nici milă n-ai, nici crezământ!*

(George Coșbuc – Noi vrem pământ)”

Aurelian Bădulescu (PSD) a postat o fotografie în care îl asimilează pe Iohannis lui Hitler. PNL "somează" PSD să îl excludă

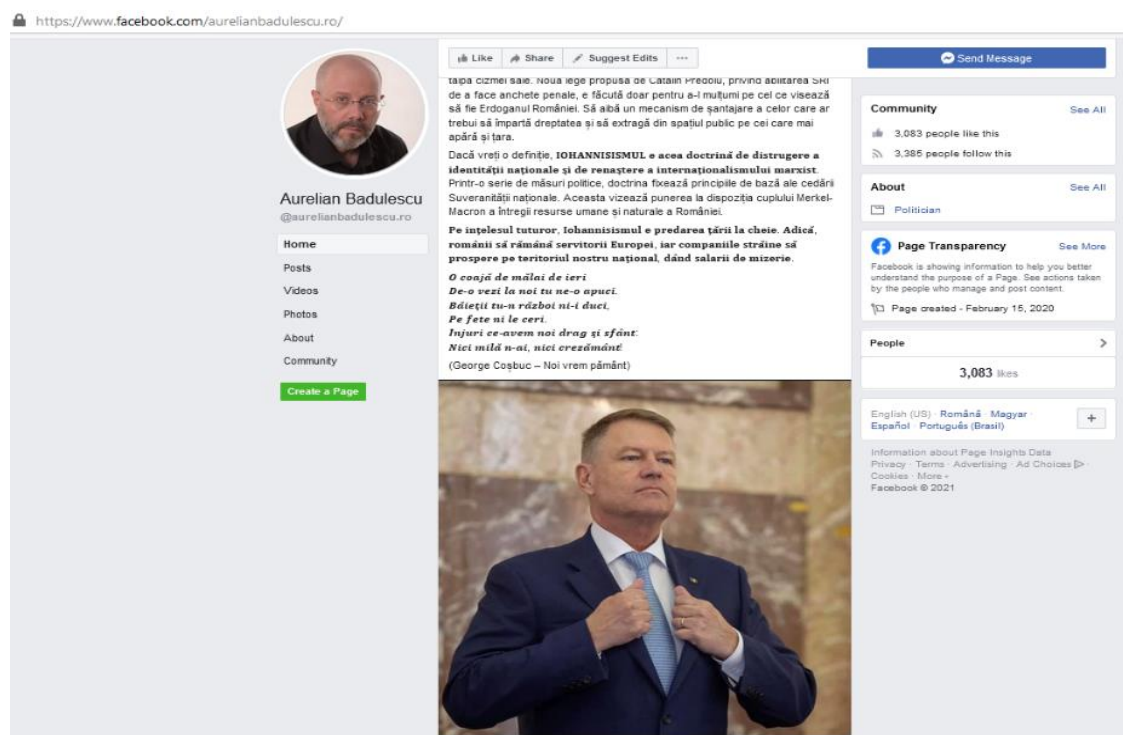
ANCHETE • 20 NOIEMBRIE 2020 • REDACȚIA • 24 COMENTARII

Aurelian Bădulescu, fost viceprimar PSD al Capitalei și mâna dreaptă a Gabrielei Firea, a postat vineri pe Facebook o fotografie în care îl asimilează pe președintele Klaus Iohannis dictatorului nazist Adolf Hitler.

Fotografia e însoțită de un atac la adresa președintelui: "Iohannisismul e acea

33. Fotografia care se regăsește în prezent pe pagina de facebook a părții reclamate alături de același mesaj este următoarea:

34. Raportat la conținutul mesajului, se constată că partea reclamată a urmărit să-și exprime punctul de vedere cu privire la politica pe care o propunea Președintele României Klaus Iohannis.

35. Suntem și în prezența unei declarații care are conotații politice, fapt ce reiese din dezbatere la care partea reclamată a participat.

36. Pe de altă parte, partea reclamată incită prin prezentarea unui portret cu conotații naziste a Președintelui României.

37. Atât mesajul cât și portretul a fost transmis într-un spațiu public, pe o pagină de socializare, de către partea reclamată în calitatea sa de om politic, având o răspândire foarte mare în societate.

38. Pentru a aprecia existența unei „nevoi sociale imperioase”, care să justifice o ingerință în exercitarea libertății de exprimare, se impune a răspunde la următoarele întrebări:

- dacă atât mesajul cât și portretul, au fost prezentate într-o manieră provocatoare de către partea reclamată a simbolurilor unei etnii (interpretarea subiectivă a contextului istoric) este apt să afecteze sentimentele adeptilor acestei etnii, si poate fi conceput ca o încălcare a spiritului toleranței, care constituie una dintre bazele unei societăți democratice?
- au fost necesare aceste calificări prin comparație cu un conducător nazist în exprimare opiniei politice? și
- au contribuit aceste caracterizări prin comparație cu un conducător nazist la o dezbatere de interes public?

39. Trebuie reamintită jurisprudența bine stabilită a CEDO, conform căreia, pentru a aprecia existența unei „nevoi sociale imperioase”, care să justifice o ingerință în exercitarea libertății de exprimare, **trebuie să se facă distincția între fapte și judecăți de valoare**. Dacă materialitatea primelor poate fi dovedită, ultimele nu se pretează la o demonstrare a exactității lor (a se vedea, printre altele, Cumpănă și Mazăre împotriva României [MC], nr. 33.348/96, § 98, CEDO 2004-XI, și De Haes și Gijssels împotriva Belgiei, Hotărârea din 24 februarie 1997, Culegere 1997-I, p. 235, § 42).

40. Politica pe care Klaus Iohannis o propunea la momentul începerii campaniei electorale nu este admis a se compara cu politica pe care Adolf Hitler a susținut-o în perioada în care a condus Germania.

41. Capacitatea prezentării și uzitării provocatoare sau incitatoare a simbolurilor naziste este de natură a afecta sentimentele etnicilor germani.

42. Prezentarea incitatoare a etniei Președintelui României prin asocierea acestuia cu Adolf Hitler, lider nazist, nu a fost necesară la exprimarea poziției publice a reclamatului, și nici nu a contribuit la o dezbatere de interes public. Dimpotrivă, portretizarea provocatoare a deturnat în totalitate reacția dar și dezbaterea publică de la subiectul de interes public propus de reclamat, către indignare justificată a unei părți semnificative din societate.

43. Constatăm că oricine dorește să-și exercite drepturile în temeiul art. 30 din Constituția României, respectiv art. 10 din CEDO este supus unor obligații și responsabilități, cum ar fi cea de a se abține de la a transmite mesaje care rănesc pe alții fără motiv și, prin urmare, nu contribuie la o dezbatere de interes public. Mesajul reclamatului nu este unul despre fapte, ci cuprinde judecăți de valoare, care depășesc limitele admise prin prisma manierei provocatoare de caracterizare a etniei unei persoane.

44. Prezentarea de către reclamat, într-o manieră provocatoare prin raportare la etnia Președintelui României, a politicii pe care acesta o propunea în timpul campaniei electorale cu cea a unui lider nazist, Adolf Hitler, a fost aptă să afecteze sentimentele etnicilor germani, constituie o încălcare a spiritului toleranței, care constituie una din bazele unei societăți democratice. Fapta se încadrează în art. 30 alin.(7) din Constituția României, respectiv art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

45. La stabilirea cuantumului sancțiunii amenzii contravenționale, Colegiul director are în vedere următoarele:

- circumstanțe agravante: conținutul mesajului, calitatea, poziția socială a părții reclamate, răspândirea publică a mesajului, și
- retragerea relativ rapidă a portretului de pe pagina de socializare și înlocuirea acestuia cu fotografia originală.

46. Având în vedere că partea reclamată ulterior a înlocuit portretul inițial cu fotografia originală, Colegiul Director decide aplicare sancțiunii contravenționale a avertismentului conform art. 26 alin. (1) din O.G. 137/2000 republicată coroborat cu art. 8 din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare

47. Opinie separată exprimată de Maria Moța și Claudia Sorina Popa – membrii în Colegiul director

Colegiul a fost chemat să se pronunțe cu privire la Autosesizarea nr. 21A/2020, în care partea reclamată a postat pe pagina personală de socializare facebook, în data de 20 noiembrie 2020, un mesaj alături de o fotografie, prin care președintele României Klaus Werner Johannis este portretizat ca lider nazist, respectiv, asociindu-l cu Adolf Hitler, reprezentantul dictaturii naziste.

Opinia separată vizează sancțiunea aplicată, în sensul că se impune, ținând cont de gravitatea faptei și persoana reclamatului (care mai fusese sancționat pentru fapte de discriminare), aplicarea unei amenzi.

Față de propunerea făcută de titularul de dosar, și anume „Constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu, pe criteriul apartenenței etnice, conform art. 2 alin.(1) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sancționat cu avertisment (având în vedere că portretizarea inițială a fost schimbată cu fotografia originală)”, formulăm propunerea de aplicare a unei amenzi de 10.000 lei.

În contextul afirmațiilor făcute, ne exprimăm opinia pentru sancționarea mai exigentă, a celor care aduc în spațiul public într-un mod forțat și ostentativ, prin asocieri negative, ororile care au dus la moartea a milioane de oameni și care a reprezentat un flagel istoric. De asemenea, este de reținut, modul în care face reclamatul, această asociere, respectiv, prin trucarea unei fotografii a Președintelui României, Klaus Werner Johannis, atribuindu-i cu multă ușurință, fizionomia lui Hitler controversatul lider al secolului XX care a înfricoșat generații întregi. Trimiterea la originea etnică germană a președintelui unui stat european, folosind expresii de genul „Johannis are nevoie de o justiție la talpa cizmei sale”, face ca persoana care citește textul ce însoțește fotografia trucată, să fie clar direcționată spre asocierea președintelui Johannis cu dictatorul nazist care se face responsabil de milioanele de civili care și-au pierdut viața în timpul războiului și fata de cei șase milioane de evrei omorâți în perioada Holocaustului. Considerăm că postarea respectivă a avut impact foarte mare în rândul tuturor generațiilor, dar mai ales a tinerilor care sunt mari consumatori de social media.

Instanțele de judecată au arătat în dese rânduri că „demnitatea umană este un drept fundamental ocrotit cu precădere, chiar și înaintea dreptului la libera exprimare, care poate fi supus anumitor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni, prevăzute de lege într-o societate democratică,,.

Legea a stabilit un echilibru între dreptul reclamatului la exprimare, chiar de a produce afirmații în context politic și a informa publicul larg în legătură cu evenimente și subiecte de interes general, și, pe de altă parte, dreptul la demnitate al persoanelor vizate sau afectate direct sau indirect, explicit sau implicit.

Propunerea pe care o susținem este argumentată de următoarele motive:

a). Susținerea că portretizarea inițială a fost schimbată cu fotografia originală nu poate fi reținută, atâta timp cât postarea reclamatului a fost preluată în presă și se regăsește și acum pe site-urile publicațiilor respective (articolul G4Media).

b). Precizăm că dl. , fost viceprimar al Capitalei României până în octombrie 2020, este o persoană cu mare audiență în mass-media, fiind preluat imediat în mai multe mijloace de presă. Acesta a mai fost sancționat de către CNCD în anul 2019 cu amendă de 5.000 lei pentru discriminare la adresa unui membru al comunității evreiești, și în mai 2020 cu o amendă de 2.000 lei, pentru discriminare și încălcarea dreptului la demnitate la adresa comunității LGBT. Așadar, considerăm că, față de comportamentul acestuia de a persevera în săvârșirea de fapte de discriminare, este necesară o sancțiune pecuniară mai consistentă, respectiv 10.000 lei.

De altfel, practica CNCD, a fost în sensul sancționării mai drastice a persoanelor publice care au instigat la ură prin aducerea în atenția publică a simbolurilor naziste (Hotărârea Vâlcov Darius Bogdan, consilier al prim-ministrului - a primit 2.000 de lei amendă pentru că a afirmat în public că Forumul Democrat al Germanilor e o organizație nazistă, hotărâre adoptată cu unanimitate de voturi).

Asocierea Președintelui României cu liderul nazist a fost condamnată și de Institutul Elie Wiesel care a reacționat de multe ori, dezaproband gestul unei persoane publice cu funcție de demnitar, care încearcă în scop politicianist să acrediteze asemănări între președintele Johannis și dictatorul nazist.

Concluzii

Pentru considerentele de mai sus, având în vedere obiectivul urmărit de către partea reclamată, conținutul declarațiilor, contextul în care a avut loc, rolul în societate al persoanei, autor al afirmației, apreciem că, în speță, fapta sesizată constituie contravenție potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 și se justifică sancționarea cu amendă în cuantum de 10.000 lei.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință în ceea ce privește existența unei fapte de discriminare, 5 voturi „pentru” aplicarea sancțiunii avertismentului, 2 voturi „pentru” aplicarea sancțiunii contravenționale în cuantum de 10.000 lei și 2 voturi „pentru” aplicarea sancțiunii contravenționale în cuantum de 1.000 lei,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Constatarea existenței unui tratament diferențiat, discriminatoriu, pe criteriul etniei, conform art. 2 alin.(1) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Sancționarea părții reclamate cu avertismentul contravențional conform art. 26 alin (1) din O.G. Nr. 137/2000 coroborat cu art. 8 din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare;
3. O copie a hotărârii se va comunica părții reclamate.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 03.03.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC-Membru, DIACONU ADRIAN-Membru, GRAMA HORIA-Membru, HALLER ISTVÁN-Membru, JURA CRISTIAN-Membru, LAZAR MARIA-Membru, MOȚA MARIA-Membru, OLTEANU CĂTĂLINA-Membru, POPA CLAUDIA SORINA-Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

Data redactării: 15.03.2021

Redactată și motivată: ACF/AA(pct. 1-46), MM, CSP(pct. 47)

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu